

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/199/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014201310
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014201310.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci navrhovateľa : D. K., nar. A. bytom G., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č.30974-2/2014-BA z 21.augusta 2014 o úrazovej rente, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 05.júna 2015, č.k. 7Sp/53/2014-16, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 05.júna 2015, č.k. 7Sp/53/2014-16, p o t v r d z u j e.

II. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 05.júna 2015, č.k. 7Sp/53/2014-16, potvrdil rozhodnutie odporkyne č.30974-2/2014-BA z 21.augusta 2014, ktorým podľa § 89a, § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla o zániku nároku navrhovateľa na úrazovú rentu dňom XX.I. XXXX, ktorým dovŕšil dôchodkový vek. Navrhovateľ v opravnom prostriedku namietal, že úrazová renta mu mala byť vyplácaná už od roku 1999 a mala by mu patriť doživotne. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že z administratívneho spisu nevyplýva, že by navrhovateľovi v súvislosti s chorobou z povolania, zistenou dňa 27.januára 1999 a hlásenou dňa 19.marca 1999 bola ku dňu účinnosti zákona o sociálnom poistení t.j. k 01.januáru 2004 vyplácaná náhrada za stratu na zárobku. Z administratívneho spisu však mal za preukázané, že na základe hospitalizácie navrhovateľa na Klinike pracovného lekárstva a klinickej toxikológie v roku 2009 so záverom o podstatnom zhoršení poškodenia sluchu oproti minulosti a 50% miere poklesu pracovnej schopnosti bola navrhovateľovi právoplatným rozhodnutím odporkyne zo 16.júla 2012 priznaná úrazová renta podľa § 88 a § 89 zákona o sociálnom poistení. Keďže navrhovateľ dovŕšil dôchodkový vek dňom XX.I. XXXX, boli týmto dňom splnené podmienky zániku nároku na úrazovú rentu podľa § 89a zákona o sociálnom poistení. Pokiaľ navrhovateľ namietal skorší vznik nároku na úrazovú rentu od roku 1999, túto jeho námietku krajský súd nepovažoval za dôvodnú, lebo podľa § 109 ods.1 a 2 zákona o sociálnom

poistení nárok na úrazovú rentu vzniká odo dňa splnenia podmienok pre nárok a výplatu tejto dávky. Z uvedených dôvodov rozhodnutie odporkyne považoval za súladné so zákonom a preto ho podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na jeho neúspech v konaní.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že od roku 1999 má priznaná chorobu z povolania a preto sa domnieva, že aj úrazová renta mu mala byť priznaná od roku 1999, pričom priznanie úrazovej renty len do dovŕšenia dôchodkového veku považuje za nespravodlivé.

Posudzujúc odvolanie podľa jeho obsahu odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že pri rozhodovaní o nároku na úrazovú rentu vychádzala zo skutočnosti, že navrhovateľovi k 31. decembru 2003 nebola vyplácaná náhrada za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti, ktorej výplatu, už ako transformovanej úrazovej renty, by bolo možné prevziať podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení. Vzhľadom na túto skutočnosť mu na základe progresie následkov choroby z povolania po 01. januári 2004 bola priznaná úrazová renta podľa § 88 zákona o sociálnom poistení, pričom v takom prípade podľa § 89a tohto zákona nárok na úrazovú rentu zaniká dovŕšením dôchodkového veku, v danom prípade dovŕšením veku 55 rokov dňom XX.I. XXXX. Navrhovateľ nepredložil žiadne nové dôkazy, ktoré by potvrdzovali jeho tvrdenia. Odporkyňa preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP)

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, a konštatuje správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie správnosti uvedeného rozsudku v súlade s § 219 ods. 2 OSP dopĺňa :

Nebolo sporné, že choroba z povolania bola u navrhovateľa zistená 27. januára 1999 a hlásená bola 18. marca 1999, a že navrhovateľ dňa 25. mája 2012 požiadal o priznanie úrazovej renty. Úrazová renta mu bola priznaná od 08. decembra 2009 rozhodnutím odporkyne zo dňa 16. júla 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 89a zákona o sociálnom poistení nárok na úrazovú rentu zaniká dňom dovŕšenia dôchodkového veku alebo dňom priznania predčasného starobného dôchodku.

Z citovaného ustanovenia jednoznačne a bez výnimky vyplýva, že nárok na úrazovú rentu zaniká dňom dovŕšenia dôchodkového veku.

Dôchodkový vek 55 rokov navrhovateľ dovŕšil dňom XX.I. XXXX.

Na základe uvedeného aj odvolací súd dospel k záveru, že odporkyňa preskúmaným rozhodnutím číslo 30974-2/2014-BA z 21. augusta 2014 rozhodla o zániku nároku na úrazovú rentu dňom XX.I.

XXXX v súlade so zákonom. Rozsudok krajského súdu preto podľa § 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 219 OSP potvrdil.

O trovách konania odvolací súd vzhľadom na neúspech navrhovateľa rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku v súlade s § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.